

Ese de döne ori in septemana: Joi-a si Domenica; éra candu va pretinde importanta materielor, va esii de trei séu de patru ori in septemana.

Pretiulu de prenumeratiune.
pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
" diuometate de anu	4 fl. v. a.
" patraru	2 fl. v. a.
pentru Romania si strainatate:	
pe anu intregu	12 fl. v. a.
" diuometate de anu	6 fl. v. a.

Invitare de prenumeratiune
la

„ALBINA.”

pe semestrulu alu II. si respective patriu alu III. cu preturiile ce se vedu in frunte.

NB. Esemplaria complete mai avemu de la 1. iuliu.

Redactiunea.

Pesta, in 29 iuliu n. 1871.

Unele sciri din Franta ni spunu cu mare positivitate ca nu mai e vorba de prolongirea stepanirei lui Thiers; nici elu nu mai doresce a portá sarein'a, dar nici partitele de influintia n'au pofta d'a audi totu mereu dascaliturele lui seci, si forta destula basa practica.

Deja se facu combinatiuni despre urmatorulu lui Thiers in fruntea executivei. Se da cu socata, ca deca ar fi se aléga Adunarea natiunale, probabilmente ar reesi presiedintele ei Grévy; er deca ar fi se aléga poporul, Gambetta ar fi celu alesu. Meritulu lui Gambetta totu mai multu devine recunoscutu, totu mai multu natiunea francesa incepe a stimá, ca elu nici intre cele mai nefericite impregiurari n'a desperatu de patria si nu si-a perduto curagiul si energi'a d'a o apera.

Amintiramu in urulu trecutu despre cuventarea lui Thiers in siedint'a Adunarei natiunale din 22 iuliu, la oca-siunea desbaterei a sup'r'a petitiunilor episcopali pentru intrevenire in interesu Papei. Astadi discursulu ni jace intregu pe mésa. Elu ni dovedesce de nou ca Thiers — nu este omulu umanitatei si a filosofiei si a adeverului absolutu, ci omulu istoriei cu tote slabitudinile si peccatele omenesci.

Elu se pronuncià, ca — a fostu cea mai mare gresie a ajutá impreunarea Italiei intr'unu statu; caci din acésta a trebuitu se urme impreunarea Germaniei si caderea Franciei!

Acestu ratiunamentu este — dupa noi, miserabilu. Pecatulu n'a fostu — spriginitarea Italiei, ci a fostu ca Napoleonu n'a spriginit'o deplinu, ca s'o multiamesea, s'o intarésea, s'o deoblege si cascige, astfelii aliandu-si-o pentru pururiá, pentru ca se nu mai fia avutu trebuintia de aliant'a Prusiei.

Déca Napoleonu, candu era la culmea poterei si candu -- de parada proclamá principiulu natiunalitatii, ilu si realisà acesta in fapta, er nu numai pentru de a descepta poste in popora si apoi a li insielá sperantiele si a li infrená cu poterea justele dorintie, — deca Napoleonu crea, precum pré usioru i era cu potintia, o aliantia defensiva si ofensiva, séu si mai multu, o confederatiune intre Italia unita, Franta, Spania si Portugalia, er in Oriente o Romanía unita: atunci — dlu Thiers se ni spuna: O're era cu potintia caderea Franciei? O're cutesá cineva in lume se puna la lupta cu aceste popora unite?

Astfelii sunt si laudele ce dlu Thiers le face catolicismului si capnului din Roma alu lui. Casi cum papii candu-va ar fi contribuitu la desvoltarea poporaloru si casi candu tota lumea ar crede in sancti'a papiloru si tota lumea ar fi nemangaiata pentru perderea poterei lumesci, — de carea, precum dlu Thiers pré bine scie, sanctii parinti pururiá numai a abusá au sciutu! — Nu vede dlu Thiers ca — tote poprale, chiar cele catolice, se intorcu cu indignatiune de la Roma cea papala, cea demoralisata si degrada-

ta? Séu ca döra dlu Thiers totu mai tiene ca popórale sunt nebune de próste, si numai prin gadilarea prostiei loru se potu fericí! Prostu lucru de la dlu Thiers astfelii de vorba.

De parintele archiepiscopu alu Orleanului, Duparroux — iti ne miram; sancti'a sa este calugaru catolicu si asiá i incumbe detorinti'a d'a tiené santu si pre celu mai spurcatu papa, buna óra pre Alessandru alu VI. si d'a afirmá deci ca — pace de libertatea consciintiei in Franta, ba in lume, tota potere lumesa in manele santului parinte din Roma! — Mai de unadì o fóia din Viena avù impertinenti'a d'a sustiné ca toti francesii politici — multu putieni sunt comedianti. Siedint'a Adunarei natiunale francese din 22 iuliu — par' ca a avutu de scopu se justifice sentint'a acelui publicist din Viena.

Dualistii nostri astadi se afla in marea fericire d'a poté anunciar lumei, ca cu-rendu, la re'ntórcerea gloriosului Imperatru alu Germaniei de la Fins la Gastein, MSa Imperatulu-Rege alu nostru va se aiba dorita ocasiune d'a se intelni cu densul; ba unele foi vor a sci ca totu acolo vor se aiba intelniere si — domnii Beust, Bismarck, Andrassy si Hohenwart!

Intr'aceea Imperatira nostra a tra-misul soli se intimpine si se salute in numele Monarchului pre Imperatulu Alessandru alu Russiloru, carele — asemenea re'ntornandu de la bai, petrece tocmai in Varsavia, tienendu reviste peste armatele concentrate acolo.

Ce alt'a mai mare fericire potu pofti domnii stepanitori ai nostri! Se inchina la Berlinu, se inchina la Petropole; er de bietelete popora nemultamite nici ca li mai pasa apoi.

Insa — aduca-si a minte de 1868, candu er asiá mersera se se 'nchine la Varsavia, er poteriticu vecinu rostii principelui ce i se inchiná. Uscari cuvinte de-si perdu bietulu tota presint'a spiri-tului, si resultatulu fu, ca Monarchulu nostru trebuí se se lase de caletori'a, formalu anuntiata in Galitia, pentru ale carei pregatiri dejá se spesase sute de mi.

Pre cátu timpu Imperatira nu se impaca cu popórale sale, nu le multiamesce si casciga pre acestea, tronulu si statulu nostru pururiá sunt espuse la astfelii de afronturi si umiliri.

Ca de variatiune, din Scitari in Albina sosescu depesie cari anuncia lumei ca intregu tienutulu Miridei este in rescolá contra Turciei. Caus'a pare a fi, nemul-tamirea comună cu guvernatoriulu turcu si cu dările grele, nesuportabili. Notabili din Salonic se fia tienetu adunare si se facutu postulate catra guvernatoriulu provinciei, dar acesta se fia respunsu cu — arestarea conduceitorilor Poporulu deci s'a seculatu si eu poterea a eliberatu pre conduceitori, si — rescol'a pe semne se concentra si organisédia in tienutulu mai susu amintit.

Intre diaristic'a cehica a declaran-tiloru si cea magiara a guvernului — a isbucnitu resbelu — pentru influint'a dlu c. Andrassy in causele poporaloru de preste Laita. „Politik“ din Praga ataca ageru pre ministrulu - presiedinte Andrassy din motivulu acelei influintie. „P. Naplo“ de joi-a trecuta vine a respinge ataculu si la acésta ocasiune se declara contra procedurei „neparlamentarie a cehiloru“, apoi adauge ca vécea sa este vécea generale in Ungaria.

Din parte-ni desavuam cu tota

solennitatea pe „Pesti Naplo.“ Vócea comuna la romani si serbi, si se fia dnii magiari convinsi ca si la ceialalti slavi, cu impreuna facu majoritatea absoluta a siorei, nu este, nu poate se fia cea a lui „P. Naplo.“ Vásea lui „P. Naplo“ este curatul numai a dñilor ce sustinu dualismulu spre impiarea poporaloru!

La o Episoda din Camer'a Romaniei.

In cele din urma dile ale lui iuniu dupa stilulu vechiu, in Camer'a Romaniei desbatendu-se bugetulu Ministeriului de culte si instructiune, dlu Dr. Titu Liviu Maiorescu, aplaudatul de o multime guvernamentale, pre care patriotii de dincolo o numescu partit'a fanarului, atacă in generalu natiunalismulu, in specialu romanismulu, insultandu si umbr'a fia-iertatului Barnutiu, celui mai mare apostolu al romanismului — acésta cu o frivolitate ne mai pomenita, si cerendu suprimarea mai multor catedre, detragerea de subveniuni pentru mai multe societati si institute natiunali, precum a nume si pentru societatea academica si pentru scólele romane din Brasovu; si in „Camer'a Romaniei“ aceste espeptoratiuni si propunerii capiate, repetim, in „Camer'a Romaniei“ — ele au fostu incuviintiate!

Atatul de multu ne-a indignat acésta degradare natiunale, ascunsa sub masca de cosmopolitismu, de ni-a trebutu mai lungu timpu, ca se ne otarim a lau macar scurta notitia de ea.

Am cunoscutu pe fia-iertatul Joane Maiorescu, parintele eroului nostru de astadi; ni-a fostu — 14 ani, pan' la óra mortii, celu mai intimus amicu; n'a avutu secretu de noi in inim'a sa curata, pre cum n'am avutu nici noi de elu intru a nostra. Déca elu a amatu ceva sub sóre, apoi si-a amatu natiunea si natiunalitatea romana; pre insasi famili'a sa, pre insusi fiul si fia-sa — pentru natiune i-a amatu si i-a crescutu; Stirbei, Campeanulu, domn'a Sturzia, in fine Statul romanu — au contribuitu multi, multi galbeni la crescerea tinerului Maiorescu, forta tota in-doiela, pentru ca era fiul marelui natiunalistu Joane Maiorescu si pentru ca se credeau indreptatii a asteptá, ca densulu prin talentele sale eminenti, se devina unu ilustru cultivatoriu si operatoriu al natiunalitatii romane.

Déca dlu Titu Liviu Maiorescu crede ca pre calea si in modulu cosmopolitis-mului seu frivolu va corespunde mai bine intențiunei fericitului seu parinte, atatul de natiunalu, si binefacet'rilor lui — toti romani zelosi: — noi nu-i vom dice, de cátu: — bine, urme si inspiratiunile inimii si combinatiunile mintii sale, dar — se va caí; tien minte ca se va caí amaru.

Nu poate se fia binecuvantare intr'o cutesare atatul vatamatória si revoltatória a tuturor sentimentelor sacre si pie din inim'a generatiunei in carea traianu. Dlu T. L. Maiorescu, poate se aiba de la natura darulu unei mai afunde petrunderi si priceperi de adeveru, de cátu noi ceialalti, cari inca ni-am datu tota trud'a studiului si combinatiunilor intru interesu — chiar alu omenime, si cari pentru omenime, pentru naintarea perfectiunii si fericirii ei, suntem si vremu se remanemu romani buni si ómeni de omenie, — concedem ca dlu Maiorescu poate se aiba atare petrundere si pricepare, si din acésta causa nici nu vomu disputa de principiua seu adeveruri morale: ce nu concedem si deplangem si condamnamu forta reservă este: ostentatiunea, modulu frivolu si cinicu cu care densulu — face resbelu generatiunilor.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespondenti ai nostri, si de-adreptulu la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresa si corespondintele, ce privesc Redactiunea, administratiunea seu speditur'a; cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunsi si alte comunicatiuni de interesu privat — se responde cate 7. cr. de linie; repertile se facu cu pretiu scadutu. Pretiul timbrului cate 30 cr. pentru una data se antecipa.

Nici alti ómeni, multu mai mari si mai poterici, si pentru alte principiua seu adeveruri, multu mai usioru de priceputu, n'au potutu reusá prin astfelie de maniere! — Si tocmai aci ni-gasim u noi, cei — döra mai putieni invetiati, dar — mai creditiosi naturei nostra, mangaiera nostra; asteptam a deca o reactiune poterica si din tote părtele contra sforziarei dlui Maiorescu si acelui ce-lu aplaudara. Inceputul dejá s'a facutu. Eta o epistolă, ce „Telegraful“ de Bucuresci ni-o comunica in fruntea nrului seu de joi o septembra:

Rinniculu-Valcei, 1. iuliu 1871.

Dotnului redactore alu „Telegraful.“ In revista stimabilului d-v. dñariu din 29 iuniu, dieci: „Rideau, rideau cu hohote prii Fanarului numai la audiu numelui lui Barnutiu, palmaudi-i pana si cenus'a cea sacra, si strigandu cu iron'a cea mai cinica: Sè-i fia tien'ra usiora! Dunniedieu sè-lu ierte!

„Eu cred ca Romanii nu ar poté respondere mai nimetu acelui hohote fanariote, de cátu deschidiendo o scriptiune pentru redactarea unui monumentu grandiosu acelui apostolu alu Romanismului, si pe care ilu vomu acoperi cu flori in d'a, — dupa mine, apropiata, — candu sacrele si romanescile sale principiua vor deveni fapte implinite!

„Atunci risetele Fanariotilor vor fi amare...“

„Déca adoptati acésta ideia me subseriu cu 6 galbeni.

„Primiti, dle redactore, etc.“

Al. I. Popescu.

Ce ti-e lumea orbita de egoismu!

Votulu Camerei romanesci in caus'a Stroussberg alarmă érasí lumea. Principele Carolu — intr'adeveru se se fia identificat cu — caus'a lui Stroussberg si acum ca planurile d'a jafui Romania pentru coticarii germani fusera respinse, acum Carolu seriosu se vré érasí a parasi tiér'a si tronulu Romaniei.

Si cine lamentedja acum mai tare pentru acésta intențiune? Ungurii! — Mai alalta-ieri ei nu poteau dormi de ingrigirile ce li faceau Carolu si Romania; astadi ca parasira pe Franchia si se aliera, (princepe: supusera lui Bismarck,) astadi sunt desperati ca Carolu va se paraséca Romania.

Recunoscu si ei ca pretestulu, motivulu, este miserabilu, carele pune pe Carolu intr'o lumina cátu se pote de rea. O spunu pe facia ca mai bine ar fi fostu, Carolu se fia incercat o lovire, a deca modificatiune a Constitutiunei, reducerea libertătilor publice, si — déca eu acésta incercare cadea, atunci se vré pune diplomatiei pe mésa cestimue vacantiei de tronu in Romania. Dar déca o data Carolu acuma aici de cátu n'ar mai vré se ramana pe tronu, apoi — — apoi „P. Lloyd“ ni apune verde, ca intre Beust-Andrassy si Bismarck dejá asestu casu este previndutu si regulat!

„E timpulu ca se se puna o data capetu nu numai utopielor daco-romane de mare potere, ei si jocului cu cartografie. — — — Europa, dar deschisitluita Ungaria, are celu mai mare interesu, ca se se crede referintie bune si sigure facia de tierile vecine in Romania.“ Cere deci „P. Lloyd“, in acestu spiritu, interventiune europeana, mácar chiar contra Turciei si Russiei! Si incheia: „Deciderea a sup'r'a Romaniei este ventilulu de securitate alu cestimue orientale!“

Aci magaronulu nostru a perduto cu totul din vedere, ca — „hodie mihi, eras tibi“; ca — dupa logic'a si moral'a sa, mane ecu d'antajui vecinu poteriticu pote intreveni in Austro-Ungaria nostra si ni poate prescrie legi si sisteme dupa draga voi'a sa! In fine — orbitulu de patim'a egoismului seu „P. Lloyd“ — nu vede ca svatulu seu merge, a deschide cestimue orientale, — de frica de ea! Intocmai ca nemtiul din poveste, celu ce de frica de morte s'a pus de s'a spandjuratu!

Asia o se si faca de capu acesti domini magiari si magaroni insolenti, pre cari intr'adoceru par' ca i a nebunita Ddieu! —

ALBINA

O vorba cu — patronii torturilor.

Nu este bine ca domnii stepanitori ai nostri, magiarii cei de la putere, se ne atace prin diariile lor, se începe polemii cu noi. Pentru că pre acestu campu ei pururiă vor suferi bataia, — pre cătu timpu nu li va succede a ni pane scalusiu în gura; ce — harn domnului! — nota bene — celui din ceriu, — pan' acă nu li-a succesu.

Pre campulu diariilecii noastre, si a lumiei căte, ei pururiă vor fi blamati, pentru că publicul nostru, pre cătu timpu este alu nostru, si lumea cultă, pre cătu timpu cultur'a ei nu va fi croita de deakistii nostri în dict'a lor, — totdeun'a mai bună pricepere vor avea pentru adeveru si dreptate, de cătu pentru mistificatiunile egoistilor si rasinatilor dñi.

Din acestu punctu de vedere noi n'am potut se denegămu unu felu de respectu către acelui d. colog alu nostru in Cas'a representativa, carele in naivitatea sa originale, ocazionalmente, pre cum am mai amintit si alta data la acestu locu, ni dis: *pre cătu noi avem poterea, nu ne vom disputa si certă cu voi ci vomu comandă!*

Da, comandati domnilor, că — d'ast'a sunteti buni; comandati — pana se mai află care se v'asculte; comandati, că — décal lumea, băunii, poporale se vor intelepti, său dup'a văstra limba vorbindu, să vor stricti, si asiă — pace de voi; comandati, dar nu mai umblati cionindu eu condeiulu in noi, căci — aci nu e nici unu cascig.

Ah! de căte ori, in timpul de la 1864 si 65 si 66, „Pesti Napló“ a provocat si dovedit, că magiarulu, pana si ciosiulu si betyarulu de la pusta, este aristocratu; dar noi si la 1848, si d'atunci in cōci, candu domnii magari conspirau cu Garibaldi si cu Mazini contra Austriei si a imperatoriului ei Franciscu Josif, si — aruncau eu ambele mani pulvere democraticu in ochii lumiei, — si atunci i-am tinența de aristocrati, — numai cătu pre atunci devenisera a nu avé cui se comande, si cu tat'a lor despotismulu se certasora.

Aristocratu insemnédia — mai alesu, mai bunu de cătu altii; va se dica aristocrati'a ungurului este titlulu lui de domnia peste altii, — acăsi'a dupa lessiconulu domnilor, dupa esperinti'a poporului insa — este eam contrariul; si d'aceea poporulu asculta de comand'a domnilor, de sila bucurosu!

Apoi asiă e lumea, pre care n'a facut'oi nici dlu Arpad, nici Deák, nici Andrásy, ci munai au ajutat nitielu si ei a o pacal. „Mundus vult decipi.“

Misiunea contelai Ráday ja Tisza de dia-su, cefitorii nostri o cunoscu; ca este, din punctu de vedere mai naltu privita, pentru d'a dovedi lumei că suntemu poporu si natiune civilisata, noi natiunea magiară, aristocratica, si suntemu — statu modernu de dreptu; mai pre diosu vorbindu, chiamarea comissariatului dlu c. Ráday este: a scutti pre aristocrati'a eea mare de cea mica, — vorbindu in limb'a lui „Pesti Napló“, că dlu Rosa Sándor, autoritate nu mai putinu insemnată, să fie vorbitu de — „hoti muri si de hoti mici.“ Blastematulu de elu; dar noi pentru acăsa definitiune nu luăm responsabilitatea, căci secretulu in Segedinu — este nepenetrabilu, atău de nepenetrabilu, in cătu anu audiu de unu casu, unde unu omu, in legea ungurésca — asiă numita cetățenii liberu alu patriei magiare, — 22 de luni a gemutu in patalul din Segedinu alu contelui Ráday, si apoi i'sa datu drunul in casa Otelek in Torontalul, foră ca elu se vré astă macar caus'a, pentru care i'sa proscurtat vieti'a cu atăta potere de cătu!

Onorabilulu publicu alu nostru 'si va aduce a minte, că noi ni-am permis u indreptă ca ea, sa dlu Ministrul de interne unele intrebări in acăsa materia, a nume a intrebă că — scie ceva despre faimile ce se respondeau, despre maltratără barbare, forma de tortura a prisionerilor dlu c. Ráday, si specialu despre crudimi ossecutate de unu dnu „aristocratu“ d'a lui „Pesti Napló“, cu numele Molnár? I-am citatu si unele casuri concrete.

Dlu Ministrul — no-a incredintat că nu scie nimicu, ne-a incredintat că — nici c. Ráday nu scie si nici nu cunoscu pre vr'unu Molnár; — dar ni-a promis că va face investigatiune, pentru d'a astă adeverulu, acelu adeveru adeca, cumea acele faime nu sunt adeverate.

Noi — ér ni-am luat iertare a-i spune dlu Ministrul, prin ce felu de investigatiune se poate astă adoverulu. A nume i-am aratat că

— adeverulu se poate astă numai printre comisiune nepreocupata, imparțiala, carea se urece in publicu, ér nu in secretu.

Aci — dlu Ministrul s'a facutu cam surdu. — Maniera de domn mare. Si au treceți vr'o döne-trei septomani, si au venitul diupanul „P. Napló“ si ne-a scaltit alu naiboi!

„Paguba,“ dice elu in nrul seu de săra din 26 iuniu, — „paguba că diet'a nu este adunata, si asiă Ministrul este silitu a asteptă cu resultatul incuiștiunei, care resultatul aruncă lumina a supr'a informatiunei intemeiate a dlu Babesiu, si cătu mai bine caracterisedia acea usurime, ca carea dlu Babesiu a voită se teriesca pe seauñul rasinei bunulu renume alu ticei noastre.“

Insira apoi că — cum a fostu compusa comisiunea, cum a facutu investigatiune si cum s'a adeverită că — Siarulu din Checia n'a fostu atinsu nici eu unu degetu, ci — numai in inchisore din Clari a fostu legatu, pre cătu s'a cerutu pentru securitate, — fiindu elu inculpatu de o crima capitale, pre care a si marturisito naintea tribunalului; — ér nasulu lui Musa din Comlosiu nu i'sa ruptu in Segedinu, ei l'a fostu perduto mai de multu in spitalu la Timișoara, si i se pusese unul de tichinea.

Va se dica „P. Napló“ — vorbesca pentru Ministrul si ni spune aceea ce avea să ni spună ese. sa dlu V. Tóth, déca dieta era adunata.

Primim respunsulu, si ni vomu face reflexiunile noastre — pre securtă, ca si Ministrul; — si-apoi colo spre tōmna diet'a se va deschide, si — ér vomu mai voroví o vorba mai lunga cu dlu Ministru.

Avem si noi a nostra incuiștiune, carea a mersu totu paralelu eu a dlu Ministrul si carea — numai intru atăja difore, că n'a fostu oficiale si prim urmare că — n'a avutu altu interesu si scopu, de cătu purulu adeveru.

Mai antai si mai antai, „P. Napló“ insusi vine a recunoște că comissariulu de securitate Molnár, esiste, despore a carui existența dlu Ministru Tóth in facia dietei asecuri că — contele Ráday nemicu scie. Departe a fost de noi să finu tienutu si pronunciștu, cumea abusurile si blastematiele de cari lumea vorbesce, să se fia comisul eu scirea, său chiar din mandatulu dlu conte; — dar de unde dlu comissariu regiu se vré scă de acele pretinse abuzuri si torture, candu elu nici nu scă prin cine se facu arestatile in părtele mameelor!

De nou insa ni se obtrude acum intrebara: poate fi intr'unu statu civilisatu, statu de dreptu — permisibile si tolerata o potere discretiunale a supr'a libertatei securitatii cetățenilor, unde ca dupa insusi a sa marturisire, nu-si conosco organele executive? — Responda-ni „P. Napló“ pentru Ministrul.

Dar se vedetă, ce mai minunatu lucru trebuie sa fia si cu acea necunoscintia a comissariului de securitate Molnár, despre carele nōa ni se spunea prin epistole, că — tremura de elu si copili in pantecele mameelor!

Dupa prorogarea dietei am trebuitu să ne repedim u pentru duoue dile in părtele Torontalului. Pre acelu timpu acolo tota lumea vorbiă de comissariatulu dlu c. Ráday si de — Molnár. Intré S. Nicolaiu mare si Segedinu ne aflam in unu cupeu cu mai multi domni si domne, cari — asemenea vorbiau de torturile acelui comissariatu, si unu domnul cu carele facuseram u cunoscintia, ni se exprimă cu cunintele: „Eu cunoscu in persóna pre Molnar, si l'am vedutu de mai multe ori insocinu pre c. Ráday; de tractare barbara am auditu si eu, ce insa credu eu — este, că déca dlu Molnár mai remane inca pre atăta timpu organulu dlu c. Ráday in Torontalul, elu se face millionarin!“

„P. Napló“, dlu Ministrul de interne si dlu comissariu regiu plenipotente Ráday primisea parola nostra de onore, că am auditu aceste cuninte eu ale noastre urechi, si inca do la unu dnu, ea — elu insusi se dices „dedikistu“, pentru că impregiurările sale ilu léga de partit'a guvernului. —

Dice oficioșulu „P. Napló“ că Siarulu, judele din Checia, n'a fostu atinsu nici eu unu degetu, ci numai in temniti'a din Clari a fostu legatu, fiindu inculpatu de o crima capitale, pe carea dejă a marturisită.

Numai să nu fie acăstă marturisirea cea din Protocolul luat cu Siarulu in Segedinu, si carele apoi naintea comisiuniei in Checia s'a aratat falsa!

Da, scimus că in acelu Protocolu Siarulu a negat u ce maltratare prin Molnár, scimus si aceea că bietul omu, adusu naintea comis-

sionei in Checia, dar neinformatu că pentru ce scopu si — intimidat din Segedinu, si isolat do tota lumea, la inceputu vorbiă totu ca in acelui Protocolu, cum se vede a nume instruitu; in data insa ce omulu a observat in comisiune si mai pre alti domni din comitatul, a datu adeverului tributului si s'a planus si a marturisit altfelii de cătu ce cuprindea Protocolul din Segedinu.

Dar bine, déca voi aveți cugetu curat, pentru ce n'ati invitatu macar pre Babesiu la acea comisiune secreta, ca să-lu convingeti să se vi de după propriu' espirintua satisfactiunea convingerii sale? Voi — nu se poate se nu se citi, că Babesiu n'are nici unu felu de preocupatiune pentru Siarulu, n'a statu nici eandu nici intr'o atingere cu elu fiindu elu chiar de partit'a guvernului, si numai prin *averea* si vădă sa conosciu!

Dar déca Siarulu a marturisit o crima capitolă, de ce nu spuneți lumii, de ce nu spuneți conlocutorilor sei turburati aceea crima, ca să vi justificati asprimea si detinerea lui de atăta timpu ??

Insa — se lasamu pre amaritulu Siarul in man'a domnilor din Segedinu; in fine nimică nu tiene in veci, si — totu se va face o data lumina. Dar ce trebuie să ne mirăm la acestu locu este, că „P. Napló“ pe temeiulu investigatiunei din Checia, vine a face imputatiuni lui Babesiu pentru usoritatea cu care a voită a compromite tîr'a, insinuandu-i comiterea de tortură, — pre candu acelu organu si cu patronii sei tocmai după resultatul acelei investigatiuni ar trebui să-si presara cenusia pre capu! — Óre se nu scie domnii stepanitori că naintea aelei comisiunii s'a facutu planșori pentru maltratarea prin dlu Molnar — *pana si a marturieelor?*

Astfelii de maltratare, maltratare cumplita a marturilor, pentru ca să marturisescă după placerea dlu Molnar, după informațiunile noastre, să-si fia permis u aiură, pre cum vom areta la timpul seu. Fioresc că prin procedura si comisiuni secrete — este greu a dovedi, fiindu betii omeni infricati, si tremurandu candu audu de numele aceloru infricosiati domni. Dar — tîr'a déca se stima, va trebui se dispuna altfelii, se dispuna o certetare si procedura publica, la lumin'a dilei. Atunci vom vedé. —

Ni spune „P. Napló“ că lui Musa din Comlosiulu Banatului nu i-a potut fi ruptu nasulu la incuiștiune, căci elu si-perduse nasulu mai de multu in spitalu, dar totu adaugă că — Musa avea nasu maestritu de tichinea (pleu). Si după ale noastre informatiuni, pan'aci adeverulu este asiă; insa „P. Napló“ a uitata a completă si a spune, că pre Musa l'anbagatu domnii in „peptariul lui Ráday“ si l'au strinsu in curelo, ca să marturisescă, unde la a trei'a stringere l'etului de dorere i-a cadiutu nasulu artificialu, si astadi este foră de nasu! —

Si acum — o vorba cu „inteligintă“ *fora desclinire de partita din B. Comlosiu.* Acăsta ilustră intelișintia, după „P. Napló“ de mereu-a treceata, să-si fia subscrisu si transisul dlu c. Ráday o adresa plina de recunoștiuntă, intru carea se sprima, că — *acelu deputat (Babesiu), a aperat in cas'a dietei interesulu unu omu (Musa) peste totu petatul,* si că — ea, intelișintă, n'are mai mare dorintă, de cătu ea c. Ráday se remana si mai de departe in a sa puseține.

Seraca intelișintia din B. Comlosiu! Seracu „P. Napló“!

Omulu nu scio, so compatimēsea mai multu o intelișintă ce serie astfelii de absurdități si-si dă in faci'u lumoi astfelii de tostimoniu de paupertate si de servilismu, — său o redactiune, ce publica acestoa!

Babesiu a aperat u interesulu unu omu peste totu petatul, — dico intelișintă B. Comlosiulu, pre candu déca ea numai căt'a se interesa si studia cuninte lui Babesiu, se convingea si foră vr'o mare intelișintă, că Babesiu n'a aperat nici o persoană, ci a aperat *umanitatea*. Auditii dnu intelișintă: *umanitatea si prestigiul tierei* — am aperat u.

Dni intelișinti din B. Comlosiu nimicu nu dorescu mai multu, de cătu ea c. Ráday să-si continue osficiul in Segedinu.

Oro au judecatu dnu intelișintă că ce caprind proprie acăsta dorintă a lor? Ea — este curata negarea constituțiunii si civilizațiunii; votu de ne'neredoreea tieri, autoritatilor si legilor ordinare. —

Intelișintă din B. Comlosiu ostedia după — *absolutismu* si inca după *unulu de feru*,

mai rigidu chiar si de cătu alu lui Bach; — si „P. Napló“ organulu deakistilor, li publica acăsta p'ia ofare! — si totu acestea pentru a face unu bietu servituu persoanei c. Ráday!

Seraca intelișintia! Seracu „P. Napló!“

Candu acum cinci septembri se publică Manifestul imperiale, ne semnatu de vr'unu ministru, prin carele se incepă desfiintarea institutiunii militare de la marginile Monarchiei spre resarită, aveam intentiunea d'a deschide o desbatere serioză, eu de amenuntul despre acăsta causa. Cu cătu insa mai multu am engetatu a supr'a lucrului si impregiurărilor, amaratiunea cu atătu mai multu ni-a implitu inim'a si — ni-a invecat u văcea in peptu.

De candu e lumea dora, nu s'a resplatit unui popor, plinu de merite, buna si credintosu, atătu de reu si vatematoriu credintă si sacrificiale, cum a inceputu a se resplatit astazi graniciilor nostri; si — istoria presintului déca va avé se fia fidela si drepta, va trebui se spuna că — er'a inaugurata la 1861 si sigilata prin pactul dualisticu de la 1868, a fostu éra calcărilor in piciora a tuturor paroelor si oblegatiunilor morale din trecutu!

Dar nici in medielocul si la culmea amaratiunei noastre, nu ni-a perit din vedere bușoala loialității, inrasante romanului. Actul — nu era acoperit de subserierea unui ministru responsabil, in contra carui se ni potem indreptă văcea indignatiunei noastre; ori cum incepeam, trebui — după forma celu putinu, se loviumu Maiestatea sacra si neviolabile a Monarchului: deci — am aruncat u condejulu din mana si am tacutu.

Crina, grea crima a comisul, după noi, Ministrii Maiestatei sale prin aceea, că au suferit se se publice, se iese la lumina *fora contra-semnatur'a loru* — unu actu maiestatită de atăta importanta, la alu carui desbatere si decidere ei au trebuitu să ie parte, si — pre cum se scie — au si luat parto. Déca la noi, in a nostra Monarchia, intr'adeveru ar essiste unu *constitutionalismu al poporului*, Ministrii MSale pentru acăsta crima ar trebui dati in judecată si condamnatu *fora crutare*. Insa constituțiunea nostra este a domnilor de la potero si ea suferă totu căt' loru li vinu la societă. Desfiintarea granitică militarie, in modulu cum s'a decretat u pana acum in parte, foră ascultarea dorintei si vointei poporului incarcata de merite pentru Tronu si Monarchia, si uniculu competinte d'a decide de sōrtea sa, — acestu actu este al dñilor si — *curata numai pentru scopurile loru!* Mai multu nu vomu dice. Man'a pe inima — Natiitate Imperiale, man'a pe inima, dñilor Beust, Andrásy si toti căti ati datu Maiestatei Sale inamicul svatu, man'a pe inima că — am spusu adeverulu!

Ei, dar domnii stepanitori nu se multiascunsi eu atăta; ei n'au rabdarea d'a asteptă pana se desfiintie — succesivitate, totu regimenterle de granitică, ca atunci să dispuna de ele si de drepturile loru, intru interesole salo, — nu, ci ci priu legi decretate de ei, pre cari le numescu reforme, si prin measurele loru administrative, in partie inca nedesfiintate, dejă incepă a introduce si a realisă acte ce — tare ne temem u căt' oru, istoria si văcea poporului acolo diosu, o se le numește *jafuri publice!*

Ei bine, dñilor stepanitori; aci chiar in fapta si in flagranti se adeveresc că intr'adeveru suhtem in *era calcărilor in piciora a tuturor paroelor si oblegatiunilor morale din trecutu*.

De o sută de ori organele platite ale guvernului noau inferatu de agitatori; de o sută de ori noi am disu că — ei, domnii stepanitori ai nostri, prin faptele si mesurele loru nemorale si nedrepte atitia si revolta spiritele; — astazi pentru ca să li dovedim că adeverul este in partea nostra, ea, incepă aici publicarea de voci, moderate si loiali, chiar doioze, si p'ic din insasi granitică romana, din medielocul poporului — pana ieri plinu de ineredero catre parintescul guvernului, astazi amara desamagitu.

Muntenicu, in fruntaria mil. rom. in iuliu. (Reflexiuni a supr'a reformelor, introduse in fruntaria militaria Banatienea.) Au inspirat dejă trei ani, da candu neconteintu li se promitui bravilor granitică, că li se vor usura grelele loru sarcini seculare, suportate de densii nefatigati, in favoarea intregului im-

periu austriacu. Celui ce urmarește cu atenție nisuintele și luptele din ultimii ani ale poporului din imperiul austro-magiar, i se pare o enigma neresolvibila impregjurarea, că cu toate incercările, ce s-au facut și se fac de a transplantă luptele politice și în confiniul militar, poporul român din fruntară militară, a rămas — astăzi dicindu-ne agitat. Dar aceasta enigma paruta să-afla rezolvarea ei în caracterul celu pacicu al poporului român, carele petruștu de simțul droptatii și al ecuației, după ce și implinesc detorințele sale, fia ele cătu de grele, *ascăpta cu încredere recunoașterea meritătă de la locurile competenți*. Astăzi și românii din fruntară militară, încă mai vertosu, după onormele lor jertfe de sânge și avere, aduse pentru tronu, patria și imperiu, au acceptat cu inima linșecită, sora de a se miscă în drăptă séu în stangă, promis' a usuurare a sortii și a sarcinelor lor, devenite în timpul din urmă de totu nesuportatori.

Aceasta firma sperantă a bravilor nostri romani din confiniul militară o vedem însa nimicita în cea mai mare și esențială parte a ei prin introducerea *asă numitelor reforme*, publicate în lună lui iuniu a. c.

Nu vomu să ne mai plangem, că aceste reforme sunt facute pentru graniceri fora ascultarea lor; căci sărtea actuală a Transilvaniei și a Croației ne-a invetiatu, că stapanitorii nostri de astăzi nu mai punu nici celu mai micu preț pe vîțea poporului, ba chiar și cele mai modeste și juste dorințe ale lui, se paru a se desconsideră din adinsu de catre barbatii chiamati de a îngrijii pentru prospătarea statului și a cetățenilor lui.

Reformele publicate pentru fruntară militară comprobă de nou afirmatiunea noastră din urmă.

Padurile cele immense ale confiniului militară, din ale caroră venituri numai să arătă infinită o sumă de instituție de creștere și învățământ, au de a se împărtă după dispusețiunea §-lui 2 alu legei din 8 iuniu 1871 în 2 părți, din care ună să se predecesc respectivelor comunități militare în eschisivă loru proprietate, era cealaltă parte are să remană deplina proprietate a statului, avendu de a dispune a supră ei Ministeriului ungurescu de finanțe.

In momentul primu apare aceasta determinație de lege — drăptă; dar de căză considerăm, că prin proclamatiuni mai nalte de ne-numerato ori, și a nume în fatalii ani 1848 și 1849, li s'a promis bravilor graniceri, că li-se vor predă și aceste paduri în *eschisivă loru proprietate*, cu atâtă mai vertosu, fiind că erăi protoparintii loru au sangeratu pentru recasigarea loru din manele turcelor și totu ei granicerii au conservat, ba ce este mai multu, au plantat în multe locuri cu insuși manele loru, fără nici o desdaunare, acoste paduri; — de căză vomu consideră mai departe și promisiunile, că li s'a facutu ne-interruptu în anii din urmă, cu ocasiuiea esarendarei i vendiarei părților celor mai prețiose ale padurilor la societăți private, că adăcea sumele de bani ce vor incurge din acesta vendiari, se vor folosi numai și numai pentru promovarea medilocelor de comunicare și instrucție în insași fruntaria: nedreptatea dispusețiunei amintito va fi evidență si — ori cine nă va crede, candu afirnămu după cea mai bună convingere a noastră, că — amaratia bravilor graniceri a supră acestei nedreptăți ce li s'a facutu și li se face cu padurile, privite totdeuna de a loru proprietate, casigata cu sangele loru, — este cu atâtă mai mare, cu cătu nici amintire nu se face în pre-atină lege, că veniturile partii segregate în favoarea caselor statului vor avé să se adverteze numai și numai pentru scopuri de instrucție, umanitate și comunicare pentru fruntaria, precum să a fostu promis de atacea ori.

Modestă pretensiune, că celu putienu veniturile părții segregate a padurilor să se folosesc pentru pre-atinsele instituții, este cu atâtă mai justă, eu cătu bietulu poporu din confiniul militară, de seculii necontentu în armă fiindu, (si inter arma silent leges et musae,) au debuitu să neglăga cu totul instituțiiile, ce duc la cultura și naștere buna-starea materială și spirituală a poporului.

Cu acestea însă nu se termină dorerea bietilor graniceri, căci chiar acum, după publicarea pre-atinsei legi, vedem pe dia vendiari nouă de paduri la societăți private, și prin urmare acea temere a poporului este cu totul undată, că pana la esecutarea legei de segre-

gatire prin comisiuni denumite, erăi numai de catre organele militare, — abia va remăne cova pră putienu de împărtă din paduri!

Trecem acum la alte cestiuini în asemenea gradu vitali pentru poporul din fruntaria. Am acceptat cu totii să afișăm, carea va fi viitoră destinătate a fondului de avere alu fruntaricii, care constă din mai multe milioane de florini? Dar în toate reformele și publicațiunile recente a supră acestui fondu, nu afișăm nici o dispusețiune chiarificătoare, care nă-ar promite macar cătu de departe că nu o vomu pati și cu aceste fonduri ca și cu padurile! Despre organizația comunei loru și scărileloru vomu vorbi cu alta ocazie.

Traianu Graniceriu.

Lipova în 26 iuliu 1871.

(Să nă cunoștemu omenei!) Si obrasnicie să face lumina. Multi asculta, dar nu — nu-si deschidu ochii să si vădă. Astă slabitiune este mai vertosu la noi. Clasa de omene, ce nu cunoște lucru, interesu, meritu mai mare, de cătu a carti, a latră, a insultă și denunciază pre altii, și a nume pre cei mai solidi și zlosi, cari se bacura de cătu mai curat respectu și renume — în comuna, comitatul său la intréga națiunea, — aceasta clasa de omene, indată ce ni deschidem ochii să-i privim bine, este clasa ciarlatanilor, clasa coloru ce — după vorbe, cu gură, sunt naționalisti mari, ataca ageru chiar pre ministri cu vorbele, cu gură: dar în ascunsu li frica pragurile, și se inchina și recomenda, și li facu și li ceru gratia și sunt — în ascunsu spriginiti de ei.

Aveam un deputat din alu nostru comitat, omu francu, desă guvernamentalu. Această spuse nu de multu într'o societate, ocazionalmente unde se aflau și unii romani — urmatorele istorii, numindu timpu, locu, persone.

Unu mare romanu oposiționalu, candu năinte de 2 ani, cu bani imprumutati cu camete grele, mergea în cercul său, fanatisat cu cele mai nerușinoare mintiuni pentru densul, ca să se aléga deputat, abatendu-so pre la supremul comite alu acelu comitat, i-a datu parola că — incetu-insetișorul va trece în taberă deakistilor, dar va sparge mai antaiu solidaritatea intre colegii sei naționali, pentru că să facă prin acăstă podu de trecutu. — Cautati bine tenui a acelu dnu deputat si — veti crede. —

Unu altu deputat romanu, asemenea naționalu și oposiționalu, și-a inceput activitatea sa do parinte alu patriei, prin a se insoci cătu de mai năinte, coluerandu prin toate mediile, chiar și cele mai misicle, la spargerea solidarității naționale și la insultarea, denunciarea, calumnieră celor ce o susținu mai vertosu acea solidaritate. Acestu deputat oposiționalu, la prorogarea dietei, pana a se indepartă din Pesta a fostu de a colindata pe la Ministri, recomandandu-lu -se. Ministrul de interne Tóth V. specialu să a recomandat (magas kegyelme) pentru unu postu órcare!) și inca năntea unor marturi deakisti!!!

Ecă, această sunt omenei cari sămenă cu ambele mani discordia și scandalul în publicu. Semnul nofălibilu după care ii poteti cunoșce e: *escriviri în cheltueli, în mancari și bunture; plini de detori; la jocu de — cărti și la petreceri și aflat fără decesu, la lucru — rară*. Politică loru este în — pahara, în toaste, naționalitatea în gura și fole; se sedă tardiu și facu toaleta multă. Cu unu cuventu: *vîția domășca!* — Babesiu li este grăza, pentru că li este chiar antipodul, contrastul. — Cu cătu după acăstă descriere mai multi se vor afa în publicul nostru, cari să-i, cunoșcăpre acei ciarlatani, cu atâtă cale ce descoperiramur trebue se fia mai adeverate. Numu nu numiramur: d'ar dă Ddieu să se dovedește neadeverate și datele! J. Odovidianu.

Aradu, în 25 iuliu 1871.

Rectificare. Cu referintia la „provocarea serioasă” facuta catre G. M. ca cătra conducerișorul tenerimei studișore aradane în nrul 56 al Albinei, vinu a observa cu toată onoreea desă cu năntă că catichetu subst. am fostu conduceriorul societății de lectura și a proiectatei siedintie publice, carea prin intrigă neprevăzută fi casata, — că trebă în privința a esențierii ospetariului pentru aceea nu s'a complanut pana în tîmpu provocării, pentru că jidanelu nă a corepusu condițiunilor la cari s'a fostu deobligat, și astfelui nu elu, ci te nerimea era indreptată a-lu trage la judecata.

Alteul li multiameșeu acelor domni aradani pentru „provocarea serioasă”, macar că n'am avut lipsa de ea. Dniele loru mai bine faceau, vrându a fi sentinelă onorei tenerimei studișore, de căză se adresau privatu catre ea pentru informatiuni positive. În provocarea din „Alföld” inca nu eu, ci rev. d. B. a fostu provocat cu girante, și astfelui dnii respectivi și de la d. girante ar fi potut să se informeze despre starea lucrului, carele inca năinte de provocarea facuta în „Albina” adusose de diu-metate trăbă în curatul jidanelu. *) G. M.

Din Carasius.

Avisare tuturor contribuientilor mai mari din acestu comitat.

Dupa legea municipale din anul 1870 viitorul comitetu, adeca representantia a comitatului se va compune:

1. pe diu-metate din voturile virile, adeca din acei cetățeni maiorenii, cari în teritoriul comitatului platescă mai multă contribuție dirăptă;

2. pe diu-metate din cei ce se voru alege prin publicul alegorii.

De astă data ne marginim a vorbi nămai despre voturile virile, adeca despre diu-metatea celoru cu darea mai mare.

Dupa cum s'a disu, aceasta diu-metate a comitetului comitatensu se va compune din toti acei cetățeni maiorenii, cari în teritoriul comitatului platescă mai multă contribuție dirăptă. Ca contribuție dirăptă se va computa: intréga contribuție, ce o platescă cineva după avearea sa nemiscațorie, adeca după pamentu, casa, mosia; mai departe contribuție după venitul și după cascigulu personalu. Tote aceste contribuții, adunate la olalta facu contribuție dirăptă, și sumă ce facă elo împreună — decide, șterindu că cine are dreptu de a veni cu votul virile în comitetul comitatului.

Deci fie-care locuitoru maiorenru alu comitatul Carasius a caruia contribuție dirăptă, adunata la olalta, ajunge la sumă de 60 fl. și carele pe langa acăstă scie căci și scrie, va avé să facă o reclamatiune în scrișu, și subscrise cu mană sa, pana în 2 augustu cal. nou său 21 iuliu cal. vechiu, a o tramită catre supromul comite alu comitatului Carasius, de unde ele se vor strapune comisiunoi insarcinate cu compunerea listei voturilor virile.

Pentru astfelui de reclamatiune se recomanda urmatorul formulariu:

Marite Dle supremu Comite in Carasius!

Dupa certificatul sub /-, subscrisele platescă în comună N... N... (numele comunei), îngremiata acestui inclitu comitatului alu Carasiusului, urmatorei contribuție dirăptă, adeca: după — (atâtă si atâtă pamentu

buna ora)	25 fl. 50 cr.
dupa casa	6 " — "
dupa mosia	18 " — "
dupa venitul	10 " — "
dupa cascigulu personal	4 " 20 "

La olalta . . . 63 fl. 70 cr.

Numerandu-me eu deci între acei ce platescă contribuție dirăptă mare în comitatul Carasiusului, si avandu sperantia pe basea acestei contribuție a intră în sirul celoru ce în intielesul §§-loru 19 și 23 ai legei municipale din a. 1870 au se compuna voturile virile în viitorul comitetu alu comitatului: mi ieu libertate a ve rogă, se binevoită a dispune, ca prin respectivă comisiune, chiamata a decide despre reclamatiunile celoru mai mari contribuienti, și fiu primi în sirul voturilor virile pentru viitorul comitetu comitatensu, si despre acăstă, și fiu incunoscintiatu pe calea oficiului de cercu din . . . (numele solgăbireuatului, de care se tiene reclamatoriu.)

Cu profundu respectu

N... N... (numele) locuitoru în comună . . . (numele comunei.)

Datu in . . . . . 2 augustu 1871.

Flindu că sicăre reclamatiune să fie provădintă cu certificatul despre contribuție, vomu indigătă aici modalitatea, cum să se cizege atare certificat.

Celu ce doresce să avé acestu certificat,

*) Aveti totă droptatea că — se nu alergăma indată cu toate necasurile năstre în publicitate. Numai cătu azi trebuie să se îngrijești a preveni blamagiu din „Alföld”, facia de care totu binesentitorulu era indreptatul a starul salvarea renumei atâtă de oblu atacatul al tonerimei, și aci salvarea numai pre calo privată abia este cugetabile. Încercat a face procesu de presă jidanelui, și — veti vedé! — R. e. d.

se va duce cu carticică sa de cuaificare la notariul din locu cerundu-i, ca totă felul de contribuție dirăptă ce platescă în comuna, să le însemne din acesta carticică intr'unu certificat, care după ce se va subscrive din partea notariului și a judeului comunale, se va intărî și cu sigilul satului. Nicu unu notari ori jude comunul nu va potă se denegă darea unui atare certificat, și unde totusi s'ar întempla, să se facă indată aretare la solgăbireul. La certificatul si la reclamatiune nu se cere timbru.

Reclamatiuni în scrișu vor avé a face a nume toti aceia, caroră impregurările nălă ieră a veni în persoana la Lugosiu, unde pe basea certificatului adusu despre dare, reclamatiunile se potu face si cu gură.

Cei-ce vor veni la Lugosiu în persoana 'si vor prezenta certificatul capetatu de la notariu — comisiunie chiamate de a decide despre reclamatiuni si vor cere ca să fia trecuti în listă voturilor virile. Acestoru reclamanti li se va face resultatul cunoscutu prin comisiune.

Preotii si invetitorii si toti cei însemnați în § 23 alu legei municipale, au dreptul ca intréga contribuție dirăptă ce o platescă să li se cumpute indoită, adeca: de căză intréga contribuție dirăptă a loru face 40 fl. ea li se va compută cu 80 fl. Dreptu aceea nu pregeță nici ei a reclamă, de căză vră se vina cu votul virile în comitetul comitatensu.

Comisiunea insarcinată cu deciderea reclamatiunilor, 'si va incepe activitatea în 2 augustu cal. nou său 21 iuliu cal. vechiu, si va continua-o pana închisiv la 8 augustu 27 iuliu a. c. Reclamatiunile se vor primi si decide in sală mica a casei comitatene din Lugosiu, in orele de la 4—7 după medieadi.

Deci cei-ce voiescă a reclamă, să se folosescă de acestu timpu, căci reclamatiunile facute mai tardiu, nu se vor lua in considerare.

Lugosiu, în 14/16 iuliu.

Nici cei mai betrani omenei nu-si aducă a minte de o furtuna si grindina ca ceea ce ni devăstă ieri săra otarulu si orășiu nostru. Prese unu patriariu de ora a cadiutu din nuori, ca aruncata cu lopata — pétra, la inceputu mai menunta, ér apoi de marinea șualor de gaina, carea acoperă campii si stradele cu ghiață. Tota vegetație o nimici, pana si arborii, parte ii smulse, parte ii despoia de totă verdeță. Afara d'astă descoperi multe case si sparse totă terestrile cătei erau incale! Astădi este o dia de jalo generală. I plange omului înimă candu vede atată devastatiune! Nefericitu anu, acestu anu, si — Ddieu mai scie, cum o să se incheie! —

(„P. Napló“ de alalta-ieri are asemenea reportu, din Buziasiu, 3 ore din cinci de Lugosiu; de unde se vede că infrițatul furtuna si grindina nă a fostu numai la unu locu mai restrinsu. Pe la Buziasiu si una femeie cu fătă sa, si multe vite să fia fostu ucise de cumplită pétra.) — R. e. d.)

Despre recoltă.

Ni se scrie din opidulu Secusigiu, in Banat, langa Muresiul de diosu, en data din 13/25 iuliu: „Secerisul mai mare parte este terminat. Provedintă ne-a ferită de grindina, dar apă multelor ploii a inecat si stricat vr'o 50 de jugere. Dupa probă facuta, grâu abia 6—10 chible vomu avé de jugeru; ordiul e bunu si dă căte 20 de chible; ovesul asemenea si frumosu, asi si muhorulu si cucurudinul si fasolea. Canepa e mai slaba, ér cartofii — in pamentu au putreditu, afara s'a usucat. Fenu avemutu putienu.

Anunciu.

Societatea teatrală română, sub direcția dlui M. Pascali va dă 6 reprezentări teatrale in Lugosiu in 2, 3, 5, 6, 8 si 9. augustu cal. nou

Avendu onore a aduce acăstă placuta scire la conștiință a onor. publicu român, invitându totu de odata pre toti amatorii si partitorii teatrului român, a participă in numeru cătu se poate de mare la aceste reprezentări artistice a Taliiei române.

Lugosiu, in 27. iuliu 1871.

